

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **S. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Jaklovecká 1249/18, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.4.2017, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2017, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokáta** Mgr. Petra Mikety **se určuje částkou 3 146 Kč**, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.4.2017 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námítky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí

ze dne 31.1.2017, kterým jí odňala od 10.3.2017 invalidní důchod dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 11.1.2017 žalobkyně již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 28.3.2017, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 10 – 20%) v horní hranici rozmezí, tj. ve výši 20%. Míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky lékař ČSSZ navýšil o 10%, celkově tedy činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně 30%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že posudkový lékař nezhodnotil její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že jí byl odňat invalidní důchod.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 11.4.2017 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ Karviná, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 21.9.2017 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně pobírala od 10.10.2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Dne 11.1.2017 provedl lékař OSSZ Karviná kontrolu invalidity žalobkyně se závěrem, že není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti u ní činil celkem 30% (20% + 10% zvýšení) podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím žalované ze dne 31.1.2017 byl žalobkyni od 10.3.2017 invalidní důchod odejmut. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky, o kterých rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. J. M. a jeho nálezů ze dne 18.12.2015, 10.12.2016 a 24.5.2016 a dále z nálezu léčebné rehabilitace Nemocnice Havířov z roku 2015, z nálezu neurologa MUDr. M. K. ze dne 25.5.2012, z nálezu neurochirurga FN Ostrava MUDr. T. K. ze dne 27.10.2015, z nálezů neuroložky MUDr. U. P. ze dne 27.5.2015, 11.9.2015, 30.10.2015, 5.2.2016, 18.1.2017 + další nález bez data, 5.6.2017 a 13.9.2017, ze zprávy z lázní Darkov ze dne 29.7.2015-19.8.2015, z CT MUDr. J. K. ze dne 14.7.2015, z EMG MUDr. Z. ze dne 5.6.2014, ARO MUDr. W. ze dne 13.1.2016, z MR páteře prim. MUDr. P. H. ze dne 31.5.2017 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karvině včetně žaloby a

profesního dotazníku. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně podle posudkové komise k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 11.4.2017 je vleklý bolestivý syndrom bederní páteře s lehkým funkčním postižením při svalové dysbalanci a poruše statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění. Tento zdravotní stav odpovídá kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro který se stanovila míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí tj. 20% (z rozmezí 10-20%) i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. PK MPSV ČR nespatořovala důvod ke zvýšení této horní hranice, neboť žádné další zdravotní postižení prokázáno nebylo a posuzovaná je schopna pracovat s využitím kvalifikace a praxe v nezkráceném pracovním úvazku.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 11.4.2017 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR v Ostravě, který považuje krajský soud za úplný a přesvědčivý, vypracovaný ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, kterou považovala posudková komise za dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise svým posudkovým zhodnocením podřadila zdravotní stav žalobkyně totožně jako lékař ČSSZ a lékař OSSZ v Karvině pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a stanovila také míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20%, přičemž PK MPSV ČR tuto hodnotu již nenavýšila o 10% dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky, tak jako ji zvýšil lékař ČSSZ a lékař OSSZ. K námitce právního zástupce žalobkyně vznesené u ústního jednání, že zdravotní stav žalobkyně se od doby přiznání invalidního důchodu v roce 2015 nezměnil, krajský soud uvádí, že PK MPSV ČR v závěru svého posudku poznamenala, že uznání invalidity prvního stupně v roce 2015 bylo posudkovým omylem, ani v té době nebylo prokázáno postižení, které by odpovídalo nebo bylo srovnatelné s kapitolou XIII, oddílem E, položkou 1c vyhlášky č. 359/2009 Sb. Nebyl zjištěn funkčně významný neurologický nálezn s postižením kořenového nervu. Z neurologického vyšetření ze dne 21.10.2015 vyplývá, že kořenový syndrom S1 vlevo byl již odeznělý, radikulární symptomatologie klinickým vyšetřením prokázána nebyla, končetiny byly akrálně bez oslabení, bez poruchy cití. Nebylo prokázáno zdravotní postižení, které by významně ovlivňovalo celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity.

Jelikož u žalobkyně k datu 11.4.2017 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 31.1.2017, jímž byl žalobkyni od 10.3.2017 odňat invalidní důchod.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně přiznal soud odměnu za její zastupování v tomto řízení v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 1 000 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč v souladu s vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. S připočtením daně z přidané hodnoty 21% činí odměna ustanoveného právního zástupce za zastupování žalobkyně celkem 3 146 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 2. listopadu 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce